

DECISION

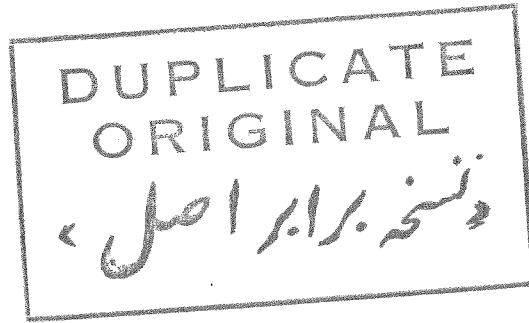
Case No. 941

Chamber Three

پرونده شماره ۹۴۱

شعبه سه

تصمیم شماره ۳-۹۴۱-۱۰۷ دی.ا.ئی.سی

دبلیو. جک باکمیر ،

خواهان ،

- و -

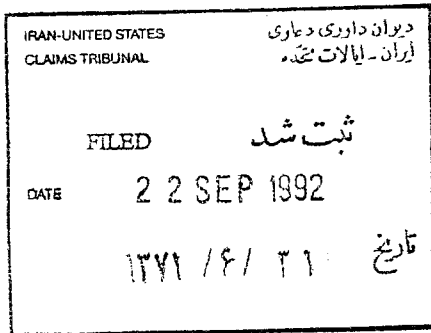
جمهوری اسلامی ایران ،

ایزیران/ارتش ،

شرکت نوسازی و عمران تهران ،

بانک ملت - شعبه هجرت (بانک ایران و عرب سابق)

خواندگان.

تصمیم

۱ - در تاریخ ۲۶ تیرماه ۱۳۷۱ [۱۷ ژوئیه ۱۹۹۲] نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف یکی از خواندگان پرونده حاضر، یعنی شرکت نوسازی و عمران تهران ("شرکت نوسازی") درخواستی تحت عنوان "درخواست تصحیح حکم در پرونده شماره ۹۴۱" به ثبت رساند.

۲ - شرکت نوسازی ضمن اشاره به تصمیم دیوان در بند ۳۲ حکم شماره ۳-۹۴۱-۵۲۸ ("حکم") دایر بر رد لایحه بعد از استماع آن شرکت (مدرک شماره ۱۰۸) به دلیل عدم ثبت به موقع، استدلال کرده است که در همان لایحه "صریحا" اعلام شده که آنچه به دیوان تسلیم گردیده قبلا" در مدرک شماره ۲۰ به آن اشاره گردید و ارائه منضمات لایحه خوانده صرفا" از لحاظ اطلاع داوران و استدلال بیشتر مطالبی است که قبلا" در مدرک شماره ۲۰ نیز مورد پاسخگویی واقع شده بود". بر این اساس، شرکت نوسازی نتیجه می‌گیرد که "دیوان قاعدتا" باید در محاسبات خود پرداخت‌های انجام شده و از جمله موارد پیوست مدرک شماره ۱۰۸ این شرکت را مورد توجه قرار می‌داد".

۳ - طبق اظهار نماینده رابط ایران، شرکت نوسازی تقاضای تصحیح حکم را به "استناد ماده ۳۶ قواعد دیوان" به عمل آورده است.

۴ - درخواست براساس ماده مزبور باید "ظرف سی روز پس از دریافت حکم" به عمل آید. از آنجا که متن فارسی حکم در تاریخ ۲۷ خردادماه ۱۳۷۱ [۱۷ ژوئن ۱۹۹۲] به نماینده رابط ایران ابلاغ گردیده، لذا درخواست شرکت نوسازی ظرف مدت مقرر به عمل آمده است. مقایسه شود با: صص ۱-۲ تصمیم شماره ۳-۱۰۰-۳۴ مورخ دهم اسفندماه ۱۳۶۳ [اول مارس ۱۹۸۵] در پرونده هود کورپوریشن و جمهوری اسلامی ایران و دیگران، که در Iran-U.S. C.T.R. 53-54 8 چاپ شده است.

۵ - طبق ماده ۳۶، هر یک از طرفها می‌تواند از دیوان داوری تقاضا کند که "هرگونه اشتباه محاسبه، غلطهای انشایی و املایی یا اشتباهاتی از این دست را تصحیح کند". دیوان پس از آنکه وفق رویه خود، مدرک شماره ۱۰۸ شرکت نوسازی را به دلیل عدم ثبت به موقع مردود شمرد، حکم خود را بر مبنای کلیه مدارک دیگر موجود در پرونده، از جمله مدرک شماره ۲۰ شرکت نوسازی صادر کرد. در درخواست شرکت

نوسازی، از هیچگونه اشتباه محاسبه یا نظائر آن در حکم صادره، نامی به میان نیامده است. دیوان معتقد است که درخواست مزبور اقدامی است غیرمجاز که به منظور بحث و جدل درباره ارزیابی دیوان از مدارک پرونده به عمل آمده است.

۶ - بنابراین دیوان نظر می دهد که هیچ تصحیحی در حکم ضرور نیست.

۷ - براساس مراتب پیش گفته،

دیوان به شرح زیر تصمیم می گیرد:

درخواست تصحیحی که نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۶ تیرماه ۱۳۷۱ [۱۷ ژوئیه ۱۹۹۲] در مورد حکم شماره ۳-۹۴۱-۵۲۸ مورخ ۱۶ اسفندماه ۱۳۷۰ [ششم مارس ۱۹۹۲] به ثبت رسانده، رد می شود.

لاهی، به تاریخ ۳۱ شهریور ماه ۱۳۷۱ برابر با ۲۲ سپتامبر ۱۹۹۱

کایتانو آرانجو - روئیتس

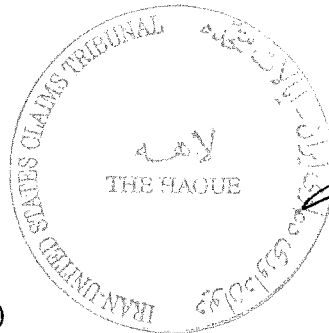
رئیس شعبه سه

به نام خدا

پرویز انصاری معین

(در مورد حکم، موافق با بخشی

و مخالف با بخشی دیگر)

ریچارد سی. الیسون